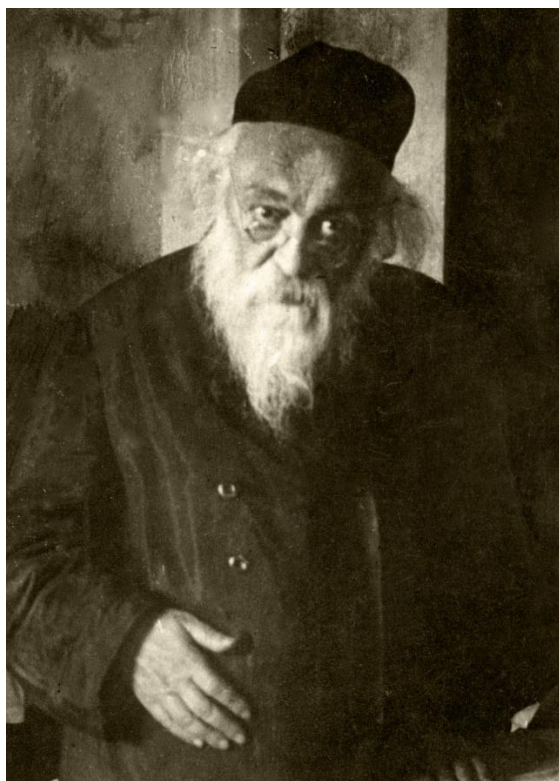

KRIAS HA'TORAH: A COMMUNAL OR INDIVIDUAL OBLIGATION?

APRIL 9, 2024
HEBREW VERSION
Talmud Tuesday, תזריע

INTRODUCTION

1. שיעורי הרב תפילה עמוד רלא

ומדי שוחסם בזה המשיך זקנו הג"ר אליהו פרוזנער ואמר: "ואני הראיתי לו [להגר"ח] את דברי הרמב"ן דמדבריו מוכח דס"ל להדיא שבקריאת התורה יסוד החיוב הוא חובת לבור ולא רמיא על כל יחיד, אבל הרי מכיר את הסבא שלך, עם הניסוח והלשון החזק שלו [מיט זיין אייז'נער עיבר'ע], והוא סבר שהרמב"ן סבר כמותו. אבל אני מהיהודים של קודם מתן תורה... [אהצער איך זין פון די יידען פון פאר מתן תורה...]. דהיינו מאלו שקדמו לדור החדש שנחמנו על פי דרך הלימוד שחדש ר' חיים.

סיפר רבינו ז"ל, כי בילדותו כאשר שמע עם זקנו, אבי אמו, הגאון ר' אליהו פיינשטיין ז"ל אב"ד פרוזן, החצטא לפניו זקנו כי איננו מבין ולא עמד על דעת זקנו מנל אביו, הלא הוא הגר"ח מזריסק ז"ל, שקפידתו המופלגת בקריאת התורה גדולה כל כך, עד שאף כשלא היה לו מנין בקירוב מקום, היה טורח לחור ולחפש מנין כדי לקיים דין קריאת התורה, ואילו בתפלה צליבור סמך להקל מטעמים שונים ולא הייתה הקפדתו גדולה כל כך כמו בקריאת התורה, ותמה בזה זקנו ר' אליהו פרוזנער דלכאורה הסברא הפוכה היא, שבתפלת הציבור מן הדין הוא להקפיד בה ביותר שהרי תפלה בצבור תפלה אחרת היא ושונה במהותה מתפלת היחיד, וכדברי חז"ל דתפלת הצבור נשמעת תמיד ואין הקב"ה מואס בתפלתן של רבים, מה שאין כן קריאת התורה הויא חובת לבור, ואין החובה דקריאת התורה מוטלת על כל יחיד ויחיד, וממילא כל שאין הוא חלק מהציבור, אין כל ענין להצטרף להציבור לצורך קיומא דקריאת התורה.

2. נפש הרב עמוד קל הערה 3

3. ורבנו הזכיר שפעם בילדותו כשנסע מפרוזין לבריסק לבקר אצל זקנו הגר"ח, א"ל זקנו האחר – הג"ר אליהו פיינשטיין, שיציע בפני הגר"ח את דברי המלחמות למגילה, שמבואר להדיא בדבריו שקריאת התורה היא חובת הציבור ולא

What question did R' Soloveitchik's grandfather ask him about his other grandfather?

THE RAMBAN

3. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ה עמוד א

אמר רב: מגילה, בזמנה - קורין אותה אפילו ביחיד, שלא בזמנה - בעשרה. רב אסי אמר: בין בזמנה בין שלא בזמנה בעשרה. הוה עובדא וחש ליה רב להא דרב אסי.

What is the dispute between רב and רב אסי about reading מגילה with a מנין?

4. רי"ף מסכת מגילה דף ג עמוד א

אמר רב מגילה בזמנה קורין אותה ביחיד ושלא בזמנה קורין אותה בעשרה ורב אסי אמר בין בזמנה בין שלא בזמנה קורין אותה בעשרה הוה עובדא וחש לה רב להא דרב אסי ואף על גב דחש לה רב להא דרב אסי קי"ל כרב דהא ר' יוחנן קאי כותיה דאמריי לקמן [דף י"ט ע"ב] א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הקורא את המגילה הכתובה בין הכתובים לא יצא ולא אמרו אלא בצבור אבל ביחיד יצא ושמעינן מינה דקורין אותה ביחיד כרב דאמר בזמנה קורין אותה ביחיד

Who does the רי"ף hold like?

5. המאור הקטן מסכת מגילה דף ג עמוד א

...אלו דברי הרי"ף ז"ל ולדידן לא מכרעא דר' יוחנן כרב דעד כאן לא קאמר רב אסי אלא שמצותה לכתחלה לקרותה בי משום פרסומי ניסא אבל אם קראה ביחיד דברי הכל יצא בין בזמנה בין שלא בזמנה תדע דהא לא תנינן לה במתניי דתנן אין פורסין על שמע ואין עוברין לפני התיבה וכו' מכדי במס' מגילה קיימין אמאי לא חשיב מקרא מגילה בהדי הנך דאינן פחות מיי ואמאי לא אותביה מינה לרב אסי אלא ודאי דכ"ע אם קראה ביחיד יצא שלא אמרו אלא להידור מצוה ולפרסומי ניסא דהכין קא אמריי קורין אותה בי ולא אמריי אין קורין אותה אלא בי שמעת מינה דמצוה לכתחלה למעבד הכי ולהדורי אביי ויאי עבר וקראה ביחיד יצא אי נמי היכא דלא אשכח בי י קרי ליה ביחיד ואפ"י לכתחלה...

What is the המשנה's question on the רי"ף based on the המאור's question?

6. מלחמת ה' מסכת מגילה דף ג עמוד א

ועוד אמר רב מגילה בזמנה כו' עד ואמאי לא אותבינן מינה לרב אסי:

אמר הכותב השנויים במשנתנו כולם חובות הצבור הן ואינן אלא במחויבים בדבר אבל מגילה כשם שהצבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב ויחיד שלא קרא צריך יי משום פרסומי ניסא ובין שיצאו הן או שלא יצאו קורין בי להוציא היחיד משא"כ בשאר כל המצות...

How does the רמב"ן answer the question on the רי"ף?

SOMEONE WHO MISSES KRIAS HA'TORAH

7. שיעורי הרב תפילה עמוד רלג הערה 101

...והרי ידוע שהגר"ח סבר שהוא חובת היחיד, ולכן היה מגייס מנין לקריאת התורה כשלא שמע מקודם, וכמו ששמעתי ממו"ר מרן הגר"ד זצ"ל...

What would R' Chaim Soloveitchik do when he missed קריאת התורה?

8. נפש הרב עמוד קל

כמה פעמים אירע שרבנו נסע מבאסטון לישיבה ביום ב', ולא היה יכול לשמוע קריאת התורה בבקר קודם שנסע, והיה שואל את התלמידים לאחר גמר שיעוריו אולי יש עוד אחרים שלא שמעו קריאת התורה, והיה עושה מנין, וככה נהג, היו אומרים אשרי (של מנחה), ח"ק, קריאת התורה, ח"ק עוד הפעם, * והתפללו מנחה (כמו בתענית ציבור),² כי נוהג היה רבנו להחמיר כדעת הגר"ח שקריאת התורה היא חובת היחיד. וכן היה נוהג הגר"ח כמה פעמים, כשנסע ברכבת להשתתף בכינוסים רבניים, שהיה מאסף מנין מיוחד – אפ"י אח"צ – לקריאת התורה [וכ"ה בסידור צלותא דאברהם בשם הגר"ח].³

What would R' Chaim Soloveitchik do when he missed קריאת התורה?

9. שיעורי הרב תפילה עמוד רלג הערה 102

עוד שמעתי מהרה"ג ר' יצחק אבא ליכטנשטיין שליט"א נכד רבינו ז"ל, כי רבינו הגר"ח מבריסק זצ"ל בעת כהנו שבישיבת וולאז'ין היה גר באותו בנין של חותנו הגאון רבי רפאל שפירא ז"ל. ופעם אסף ר' חיים מנין לשמוע קריאת התורה והיה חסר אחד להמנין. שלח הגר"ח אחד מהקהל לבקש מר' רפאל ז"ל שישלים למנין, וסירב ר' רפאל לבוא. וטעמו ונימוקו עמו יען כי לשיטתו קריאת התורה היא חובת צבור, ואין כל ענין לטרוח ולהטריח אחרים לשמוע קריאת התורה, שהרי אין זה חובת יחיד.

What happened when R' Chaim Soloveitchik tried getting R' Rafael Shapira to join his מנין for קריאת התורה?

10. שיעורי הרב תפילה עמוד רגל הערה 102

וכן שמעתי גם מהרה"ג רבי מיכל שורקין שליט"א ששמע מהגרמ"ש שפירא זצ"ל, כי ר' רפאל זצ"ל לא היה מטריח עצמו להכנס "אף מחדר לחדר" כדי לשמוע קריאת התורה. ומשום שסבר דקריאה"ת הוי חובת הצבור. ואמר בזה הגאון ר' משה שמואל שפירא זצ"ל שענין זה אי קריאת התורה הוי חובת הציבור או חובת היחיד, במחלוקת בריסק וולוז'ין היא שנוי'.

What did R' Moshe Shmuel Shapira say is the dispute between Brisk and Volozhin?

HOW MANY PEOPLE NEED TO HAVE NOT HEARD KRIAS HA'TORAH YET?

11. תוספות מסכת מגילה דף כג עמוד ב

ואין פורסין על שמע - הקונטרס פירש בני אדם שבאו בבית הכנסת אחר שהתפללו הצבור ורוצים לומר קדיש וברכו צריך עשרה ור"ת פירש דבשבעה שלא שמעו עם שלש אחרים סגי וה"נ איתא במס' סופרים רבותינו שבמערב אומרים בשבעה ונותנים טעם לדבריהם דכתיב בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה' (שופטים ה) דאיכא שבע תיבות וי"א **אפילו בששה** משום דברכו הוי הששי ור"ת **כתב בספר הישר בחמשה** משום דליכא אלא חמש תיבות עד ברכו ונ"ל **אפילו בשלשה שלא שמעו** והכי פירושו דקרא בפרוע פרעות בישראל שלא עשו מה שמוטל עליהם לעשות אז יתנדב העם לברך ה' וליכא אלא שלש תיבות עד בהתנדב ותלמידי רש"י פירשו משמו **דאפילו בשביל אחד שלא שמע** יכולים הם לפרוס על שמע **ואפילו אותו ששמע כבר יכול להוציא אותן שלא שמעו** כמו שאנו רואים שליח צבור שאף על פי שהתפלל כבר השמונה עשרה ברכות בלחש חוזר ומתפלל בקול רם ואף על פי שכולנו בקיאים עכשיו מ"מ י"ל דאין זה ראייה כל כך דשאני השמונה עשרה ברכות שהרי אם היה מתפלל מתחילה בקול רם שמא לא יכוונו לבם להגיע עם שליח צבור במקום קדושה ומודים ור"ת לא היה רוצה לעשות אפילו לעצמו.

According to Tosfos, how many people need to be obligated to do השמע את השמע?

12. חיי אדם חלק א כלל לא סעיף יא

צריך עיון אם כולם שמעו קריאת התורה ויש איזה בני אדם שלא שמעו, אם מותר לקרות עוד הפעם בשבילם, ולא דמי לפריסת שמע בסי' ס"ט, דהתם כל יחיד מחויב אותה ברכה, אבל הכא החיוב רק שישמע קריאת התורה. וחכמים תקנו שיברך משום כבוד הצבור, ויש לומר דלא תקנו אלא כשכל הצבור חייבין בקריאה, אבל לא בשביל יחיד. וצריך עיון:

What is the חיי אדם's question regarding how many people need to be obligated in order to do קריאת התורה?

13. שיעורי הרב עמוד רלה

...והנה לכאורה לפי הגר"ח זצ"ח שנקט דקריאת התורה הויא חובת יחיד, סגי בזה אם יש אפילו אחד שלא שמע קריאת התורה...

קריאת התורה According to R' Chaim's logic, how many people need to be obligated in order to do a new קריאת התורה?

14. חידושי הגר"ח מגילה דף כג עמוד ב

בענין רובו ככולו לצירוף מנין עשרה

שמעתי מפי מו"ר קדוש ישראל זיע"א לענין אם מהני רוב מדין רובו ככולו, לצירוף עשרה בקריאת התורה ובקריאת המגילה שלא בזמנה ובחזרת השי"ץ, [והיינו רוב דלא קראו או התפללו ומיעוט שקראו והתפללו], ואמר דבכל הדינים האלו תלוי בחדא סברא, דיש לחקור בכל אחד מדינים אלו דהיינו מה דבעינן עשרה בכל אחד מהדינים האלו, אם החיוב של קריה"ת ומקרא מגילה וחזרת השי"ץ, חל על עשרה ביחד דוקא, וכ"ז דליכא עשרה ליכא חיוב כלל של קריה"ת ומקרא מגילה וחזרת השי"ץ, או דנאמר דהחיוב של קריה"ת ומקרא מגילה וחזרת השי"ץ חל אפי' על אחד, אלא דדין הוא דאינה נאמרת אלא בעשרה.

ואמר דאם נאמר דהחיוב נעשה דוקא ע"י עשרה ביחד, אז ל"ש הדין דרובו ככולו דהא ליכא חיוב כלל, ואפילו מיעוט חיוב ליכא דהרי החיוב חל דוקא ע"י עשרה, אבל אם נאמר דהחיוב חל אפילו על אחד אלא דדין הוא דאינה נאמרת אלא בעשרה, אז שייך הדין דרובו ככולו דהרי איכא רוב חיוב ומיעוט פטור, ודין הוא בכל התורה כולה דאמרינן רוב ככולו.

אמנם איך הוא באמת הדין בג' דינים אלו, אם החיוב נעשה דוקא ע"י עשרה ביחד, או לא דהחיוב חל על כל אחד אלא דדין הוא דאינה נאמרת אלא בעשרה, עוד צריך עיון וביורור בכל אחד מהשלשה דינים אלו לחוד דאין אחד תלוי בחבירו, דאפשר דהאחד מהדינים אלו נעשה החיוב ע"י עשרה ביחד דוקא, והדין השני מג' דינים אלו חל החיוב על אחד אלא דדין הוא דאינו נאמרת אלא בעשרה. [א"ה, ועי' לקמן ב"מ דף ו ע"ב מש"כ עוד בזה].

What are the two different sides presented by R' Chaim's regarding how many people need to be obligated in order to do a new קריאת התורה?

15. שיעורי הרב עמוד רלג הערה 101

והיוצא מדבריו דאם מצרכינן דוקא לעשרה זהו משום דהוא חיוב צבור. אלא דלפי מה שהעידו שהגר"ח הקפיד דוקא על מנין של עשרה שלא שמעו קריאת התורה, א"כ יוצא דהוא סבר דהוי חובת צבור, והרי ידוע שהגר"ח סבר שהוא חובת יחיד, ולכן היה מגייס מנין לקריאת התורה כשלא שמע מקודם, וכמו ששמעתי ממו"ר מרן הגר"ד זצ"ל. ואפשר דהקפיד על עשרה שלא שמעו לחומרא לצד דהוי חובת צבור. וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה מייזלמאן שליט"א ששמע מהגר"מ פיינשטיין זצ"ל, דאחר שהגר"ח שמע את טענת הגר"א פיינשטיין זצ"ל דסבר דקריאת התורה היא חובת צבור היה מחמיר כשני הצדדים. ואפשר דגם החמיר בזה להצריך רוב או עשרה לקריאת התורה, ולא סמך על זה שאם הוא חובת יחיד דסגי באחד שלא שמע.

What is the issue regarding R' Chaim's opinion? What suggestion does R' Genack make as quoted from R' Moshe Meiselman?

SPEAKING OR LEARNING DURING KRIAS HA'TORAH

16. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א

רב ששת מהדר אפיה וגריס, אמר: אןן בדידן ואינהו בדידהו.

What did רב ששת do during התורה קריאת?

17. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לט עמוד א

אמר רבא בר רב הונא: כיון שנפתח ספר תורה - אסור לספר אפילו בדבר הלכה, שנאמר: וכפתחו עמדו כל העם, ואין עמידה אלא שתיקה, שנא': והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד. ר' זירא אמר רב חסדא, מהכא: ואזני כל העם אל ספר התורה.

According to the סוטה גמ', is a person allowed to speak during התורה קריאת?

18. תוספות מסכת ברכות דף ח עמוד א

רב ששת מהדר אפיה וגריס - וא"ת והא אמרינן בסוטה (פ"ז ד' לט.) מאי דכתי' וכפתחו עמדו כל העם (נחמיה ח) כיון שנפתח ספר תורה אסור לספר אפ"י בדבר הלכה. ויש לומר התם איירי בקול רם כדי שלא יבטלו קול קריאת התורה והכא איירי בנחת. והאי דקא מהדר אפיה רבותא משמע אף על גב דמהדר אפיה שנראה כמניח ספר תורה שפיר דמי והאי דאזהר אפיה כדי שיכוון גרסתו. ורב אלפס (מגילה פ"ד) כתב דה"ג מפרשי דוקא שיש שם עשרה אחריני אז יכול ללמוד. אבל אין שם עשרה כי אם עמו לא. והכא מיירי שהיו שם עשרה בלא הוא ועוד תירץ האלפסי שאני רב ששת שתורתו אומנתו הוא. ואןן מסתבר לן כי האי תירוצא.

What is the contradiction between the ברכות גמ' and the סוטה גמ'? What are תוס' three suggestions as to how to solve the contradiction?

19. רשימות שיעורים (רי"ד סולובייצ'יק) מסכת ברכות דף ח עמוד א

תוס' ד"ה רב ששת מהדר אפיה וגריס. הקשו התוס' איך הותר לר' ששת ללמוד בשעת קרה"ת והרי קיי"ל בגמ' סוטה (לט א) דכיון שנפתח ס"ת אסור לספר אפילו בדבר הלכה. ותירצו התוס' דמותר ללמוד בלחש. ובשם הבה"ג תירצו דאם יש שם עשרה בלא הוא מותר ללמוד, ועוד דשאני ר' ששת דתורתו אומנתו. והגר"מ זצ"ל אמר בשם הגר"ח זצ"ל דבסוגיין מיירי באופן שכבר יצא ר' ששת חובת קריאת התורה. אמנם בקרה"ת אף על פי שאדם כבר יצא יד"ח אם הוא נזדמן למקום שבו קורין את התורה חייב שוב לשמוע קריאת התורה מדין כבוד התורה. וחוב זה נלמד מהסוגיא בסוטה (לט א) "כיון שנפתח ס"ת אסור לספר אפילו בדבר הלכה שנאמר ובפתחו עמדו כל העם ואין עמידה אלא שתיקה וכו' ואזני כל העם אל ספר התורה", ונלמד דכל פעם שקורין בס"ת חייבים לשמוע קרה"ת מדין כבוד התורה. ולגבי חיוב זה תירצו בתוס' דהותר לר' ששת ללמוד משום שלמד בלחש או שהיו שם כבר עשרה ושתורתו אומנתו. אמנם באופן שעדיין לא יצא יד"ח קרה"ת אין היתר ללמוד בשעת קריאת התורה.

How did R' Moshe Soloveitchik explain the three answers for Tosfos to fit with the opinion of R' Chaim?

20. תוספות מסכת סוטה דף לט עמוד א

כיון שנפתח ספר תורה אסור לספר אפי' בדבר הלכה - מקשינן מפרק קמא דברכות (דף ח.). דאמר רב ששת הוה מהדר אפיה וגריס אמר אינהו בדיהו ואנן בדידן ומצינו למימר דמהדר אפיה שאני אי נמי רב ששת שאני משום דהוה מאור עינים והוה פטור מקריאה משום דהוה דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה וכיון דפטור מקריאה אפילו בשעת שמיעה היה יכול לעסוק בדבר הלכה והיינו דקאמר אנן בדידן כגון דברי הלכה (כגון) דברים דעל פה ואינהו בדיהו דברים שבכתב מיהו מסתברא כפירוש ר"ח דפי' התם דוקא רב ששת וכיוצא בו דתורתו אומנתו אבל האינדא כרבא סבירא לן דאמר רבא כיון שנפתח ס"ת וכו' והאי דהוה מהדר אפי' י"ל דלא הויה אורחא דמילתא לאיעסוקי בדבר הלכה באנפי ציבורא בעוד שהן עסוקין בשמיעת התורה.

What new answer does Tosfos give, that isn't presented by Tosfos in Brachos?

21. שיעורי הרב תפילה עמוד רלו

...ואשר מבואר בדברי תוס' דלפי תירוצא קמא, דטעמא דרב ששת גריס היינו משום דסומא הי', וסומא פטור מקריאה"ת, א"כ כל שמחויב בקריאה"ת חל חובת שמיעה על כל הציבור...

How did R' Soloveitchik explain this answer of Tosfos?

22. ספר שבלי הלקט ענין תפילה סימן לט

...ומצאתי בשם הר"ר שמחה זצ"ל והאינדא אמאי נהוג עלמא לקרות ולעיין בספרים בעוד שהן קורין ויש לומר דדוקא לספר אסור ואפי' בהלכה כדי שלא נטרדין שאר השומעין את התורה ומצוות התלויות בה אבל לקרות לפנינו בלחש שאין בכך לחוש שפיר דמי. מיהו תימה לר' שגם הוא מצוה לשמוע קריאת התורה דכתיב ואזני כל העם אל ספר התורה ואם יקרא בספר יתן לבו להבין את שלפניו ולא יכול להבין מה שקורין הלכך נראה שיהא אסור:

What question does R' Simcha ask? Why was he bothered by the prevalent custom?

פסק

23. שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קמו סעיף ב

כיון שהתחיל הקורא לקרות בס"ת, אסור לספר אפילו בד"ת, אפי' בין גברא לגברא, ואפילו אם השלים הוא הפרשה; ויש מתירים לגרוס (פי' ללמוד) בלחש, וי"א שאם יש י' דצייתי (פי' המשימין לבם) לס"ת, מותר לספר (בד"ת) (ב"י בשם מהרי"א); ויש מתירים למי שתורתו אומנתו; ויש מתירים למי שקודם שנפתח ס"ת מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמוע ס"ת אלא לקרות, ומתחיל לקרות; ולקרות שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה, שרי. וכל זה אינו ענין לפרשת זכור (דברים כה, יז - יט) ופרשת פרה (במדבר יט, א - כב), שהם בעשרה מדאורייתא, שצריך לכון ולשומעם מפי הקורא; והנכון שבכל הפרשיות ראוי למדקדק בדבריו לכון דעתו ולשומעם מפי הקורא.

What are the different opinions quoted by the Shulchan Aruch regarding speaking and learning during קריאת התורה? What distinction does he draw between normal readings and זכור/פרה?

24. ביאור הלכה סימן קמו סעיף ב

ויש מתירים לגרוס בלחש - שיטה זו היא שיטת התוספות והרא"ש אמנם באמת שיטה זו תמוה לכאורה מאד דמאי מהני שיגרוס בלחש שלא יבטל שארי השומעים קה"ת מ"מ גם הוא מצווה לשמוע קה"ת ואם ילמוד את למודו לא יתן לבו לשמוע מה שקורא הקורא ואפילו אם יש עשרה דצייתי מאי מהני לגבי דידיה הא על כל איש ואיש מוטל החיוב דתקנת עזרא ובאמת כבר תמה בזה הקדמון בעל שבולי הלקט על שיטה זו בסימן ל"ט והובא בב"י ומפני זה דחאה מהלכה.

ולוא דמסתפינא הו"א דשיטה זו מיירי שכבר יצא בעצמו ידי קה"ת ואפ"ה בקול רם אסור שלא יטריד שאר השומעים וכן דעת בה"ג שנזכר אחר זה יהיה ג"כ מיירי רק בכה"ג [וכן משמע קצת בפסקי הרא"ש דבלחש לבד אינו היתר כ"א בצירוף דתורתו אומנתו שע"ז פטור בעצם מקה"ת לשיטת רב אלפס ע"ש ועיין בפר"ח] ולפ"ז אפשר דקאי המחבר רק אמאי דסמיך ליה שכבר השלים הפרשה ולפי מה שכתבנו במ"ב דאפילו כבר יצא ידי קריאה אלא דבאמת מדברי המחבר בסוף סעיף זה שכתב וכ"ז אינו ענין וכו' לא משמע כן וצ"ע :

What question does the Biur Halacha ask on the opinion quoted in the Shulchan Aruch? What answer does he suggest? How does he reject his answer?

25. שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן תרפה סעיף ז

י"א שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקראם מדאורייתא, לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא...

26. ס' פרח מטה אהרן עמודים 75-76

...ונראה שסובר המחבר כי שהחיוב של קריאת התורה הוא על הציבור ולא על היחיד, ולכן לא כתב שיש חיוב להגיע לבית הכנסת לשמוע קריאת התורה. אבל, כאשר נמצא בתוך בית הכנסת שינם שתי לשונות אם יש ליחיד הרשות שלא לשמוע לקריאת התורה. בלשון הראשון המחבר סובר שמכיון שהיחיד נמצא בתוך הציבור, אז החיוב חל עליו כחלק מהציבור שנמצא בתוך בית הכנסת לשמוע לקריאת התורה, ובלשון השני פוסק המחבר שאם יש עשרה ששומעים לקריאת התורה מותר ליחיד לספר. ואם כן נראה לפי שתי הלשונות אין חיוב על היחיד לשמוע קריאת התורה, אלא מצוה קיומית בלבד.

אבל המחבר הוציא מן הכלל פרשת זכור ופרשת פרה, שאז לכולי עלמא צריך היחיד לכוין ולשומעם, ולגבי פרשיות אלו כתב שצריכים בני הישובים לבוא לעיר לשמוע את קריאת התורה, מפני שההבדל שיש בקריאת פרשת זכור ופרשת פרה הוא בזה שישנו חיוב על היחיד לשומעם...

How does R' Ahron Soloveitchik explain the opinion of the Shulchan Aruch?

27. רמ"א יורה דעה הלכות שבועות סימן רלט סעיף ז

...קריאת התורה בצבור אינו אלא מדרבנן, ושבועה או נדר חל עליו...

28. ס' פרח מטה אהרן עמוד 76

...משמע מהרמ"א שאם קריאת התורה היה מדאורייתא אז היה זה נחשב לשבועת שוא, ואם כן מוכח מדברי הרמ"א שיש חיוב על היחיד לשמוע קריאת התורה, שאם לא כן אפילו אם היתה קריאת התורה מדאורייתא הרי אם אין חיוב

על היחיד היה זה נחשב לשבועת שוא. ובגלל הרמ"א הזה זקני ר' חיים זצ"ל היה מקפיד מאד על קריאת התורה, ואם היה נאנס מאיזה סיבה ולא שמע קריאת התורה עם הציבור היה אוסף עשרה וקורא.

ואם כן לפי הרמ"א אין הפרש בין קריאת התורה של כל השנה וקריאת התורה של פרשת זכור ופרשת פרה, כי יש חיוב על היחיד להגיע לשמוע את הקריאה תמיד. אבל לפי המחבר בדרך כלל יש חיוב רק על הציבור לקרוא קריאת התורה ולא על היחיד, אבל בבי' פרשיות אלו ישנו גם חיוב על היחיד...

How does R' Ahron Soloveitchik explain the opinion of the Rama?
